

“He mirat de posar pau a dos nuclis allunyats”

“La meua vida sempre l’he fet a parts iguals entre Calonge i Sant Antoni, i d’això me’n sento molt orgullós”

“El castell, el Collet i el passeig són un gran amfiteatre”

L'alcalde de Calonge i Sant Antoni, Jordi Soler, va néixer a Vulpellac fa seixanta-un anys. Amb només dos anys, la seva família es va traslladar a Calonge, municipi del qual ha arribat a ser alcalde. És un polític molt poc heterodox, la veritat. Té una manera particular de fer les coses; és molt ordenat i, és important tenir-ho clar, amant de la puntualitat. Soler guanya amb les distàncies curtes; segurament hi ajuda el seu sentit de l’humor, amb aquella fina ironia florentina i, també, la tranquil·litat amb què diu les coses. Tot això invita a voler conèixer-lo més enllà del posat més fred que normalment desprèn, com a polític.

El dia als peus de Torre Valentina, on ens ha convocat, és espectacularment lluminós. El sol ajuda a acompanyar un ambient més aviat fred, però amb un cel d’un blau que es fon amb la badia. Jordi Soler ja ens hi espera. Ja hem dit que és molt puntual; és a dir, sempre arriba abans. Tenim al davant un home amb dues cares molt evidents: el polític de poques paraules, de maneres fins i tot seques, per un costat, i l’home distès, amant de la cultura i de la història, amb un fi sentit de l’humor. Un jove estudiant de medicina que va acabar la carrera de dret i, anys després, respectant una promesa, arribaria a ser alcalde. Abans, però, una breu biografia més extesa, sempre va bé: Un cop llicenciat va treballar en un bufet de Palafrugell, però ben aviat va establir el seu propi despatx. Amb 42 anys va entrar en política, encapçalant la candidatura de CiU a Calonge i va aconseguir l’alcaldia. Des de llavors ha estat alcalde del 2003 fins al 2007, des del 2008 fins al 2019 i des de l’octubre del 2020 fins ara. També ha estat vicepresident del Consell Comarcal del Baix Empordà i president del Consorci de la Costa Brava.

Torre Valentina és una urbanització que va ser molts anys referent de l’urbanisme turístic –eren altres temps– i que pren el nom d’una torre costal de defensa, aixecada cap a finals del segle XV o començaments del XVI per defensar-se dels atacs pirates. En aquest indret, explica, va viure l’adolescència i és on va començar a treballar, especialment als estius. Un racó de mar on va conèixer molta gent, treballant els set dies a la setmana i on, també, va practicar idiomes. “Se’m va obrir el món, vaig conèixer altres costums”, recorda, i hi afegeix: “Treballava en una agència d’apartaments; tant repartia claus com llençols.” Soler es troba un nucli que començava a créixer, sortint de la postguerra, i que mira de pair com pot l’efecte nou del turisme: “Cada primer de juny començava una escola on apreníem coses noves; i els que volíem aprendre més, llegíem.” Però se sentia vinculat a tot el municipi: “Jo estudiava a Palamós –puntualitza– però la meua vida sempre l’he fet a parts iguals entre Calonge i Sant Antoni, i d’això me’n sento molt orgullós.”

–“Pensava que arribaria a alcalde algun dia?”, pregunto, mentre ens asseiem en un banc del passeig, mirant cap al port de Palamós.

–“No, la veritat. Però li puc dir una cosa?”

–Endavant

–“Al batxillerat, en tots els cursos, vaig ser delegat, escollit pels meus companys.”

Apuntava maneres, es veu. Però la política, continua, es va fer esperar, i força. Amb vint-i-dos anys, el va venir a buscar el llavors alcalde, Josep Roselló: "Ho vaig rebutjar. Havia fet una promesa al meu pare, que era secretari d'Ajuntament. El pare, amb bon criteri, no volia que entrés mai en política. Li ho vaig respectar fins a la seva mort." Llavors, amb quaranta-dos anys, continua, el van tornar a venir a buscar. Corria el 2002. Sentint-se lliure, va acceptar i va guanyar les primàries locals: "En les municipals vaig fer tres regidors de tretze, que no estava gens mal vist com va anar."

En aquest banc de Torre Valentina se'ns obre davant el segon escenari: el passeig, que amb una suau corba arriba fins a tocar Palamós: "Ens vam trobar un passeig en mal estat. Calia prestigiar-lo. Vaig decidir enjardinar-lo, donar-li vida; treure aquell mur visual que feien la renglera de pals de les lluminàries, que no deixaven veure aquesta magnífica badia. És un passeig estret, amb poques zones verdes, però vam aconseguir esgarrapar una concessió de 3.000 m² a Costes de l'Estat; ara tenim tres places que la gent s'ha fet seves. A més, hi vam plantar palmeres."

Proposa anar a la següent parada del nostre recorregut: el Collet, un important jaciment arqueològic.

–Parlant amb vostè sempre s'acaba arribant al port de la història. Per què?

–"Les humanitats –respon Soler– estan desacreditades, i és una pena. Ens cal tenir referents, i aquests ens els dona la història. Miri, vaig fer primer de medicina, per després acabar dret, però el que ara m'hauria agradat fer és arqueologia. Anem a buscar el cotxe per anar fins al turó del Collet, a l'altre extrem del passeig, a tocar Palamós, aturant-nos per anar-hi a la plaça de la Pau. En aquest punt elevat hi trobem les restes d'una vil·la romana que data del segle II aC i que va ser habitada fins al segle V o l'inici del segle VI. Uns cent anys després del seu abandonament s'hi creà una necròpoli. "Primer vam endreçar aquest espai, obrint-lo a la població, i l'enjardinàrem. El Collet és un referent, el naixement de Sant Antoni. Un pont, un far, entre la terra i el mar."

El Collet, el castell medieval de Sant Antoni i la badia, en el seu conjunt, formen, per Soler, un gran amfiteatre d'or, clau per definir el futur del municipi. I així, des de les restes del jaciment, ens convida a anar a Calonge, a tocar les muralles del castell. Mentre ens dirigim cap a Calonge, a l'entrada del municipi, se'ns va perfilant la gran esfera del Fòrum de les Cultures. Soler i el seu equip van recuperar, el 2004, per a patrimoni propi, aquesta escultura efímera de ferro que estava al Fòrum Barcelona i que portava per títol Moure el món. Van ser necessaris catorze tràilers per portar l'esfera en peces. Per Soler, és un símbol de la necessitat d'avançar, de progressar, de no quedar-se aturat.

Arribem al castell, difícil de resseguir en el temps. Alguns diuen que podria situar-se cap al segle XII, o potser més tard: "Molts veïns, quan es van fer les primeres intervencions, en deien les obres de desconstrucció. Amb l'acte de cessió se'ns va fer firmar que no es podia visitar... Uns dies després el primer que vaig fer va ser obrir-lo a la gent." Segons Soler, el castell, que és de la Generalitat, però que l'Ajuntament en té l'ús, ha de ser un element clau per a la dinamització de Calonge: "Ha de ser més, fins i tot. Ha de ser el centre d'aquest territori que són les Gavarres. I estem realment a un pas de poder-li donar aquest ús."

Passejant a peu de muralla, no podem deixar de preguntar-li el treball que s'ha fet per anar pacificant una població enormement tensada. Amb disputes familiars que es traslladaven a la política, interessos econòmics o el rebuig de veïns de Sant Antoni que volien marxar: "He mirat de posar pau a dos nuclis molt allunyats. Es va arribar al punt en què 800 persones van anar a votar a Sant Antoni per segregarse de Calonge. Penso que vam ser capaços de treballar per la pacificació, i Coordinadora Calonge i SAI van desaparèixer", explica, i afegeix seguidament: "El meu objectiu era arribar a aquest punt. Mireu, si parleu amb la gent de Sant Antoni diran que tot ho fem a Calonge i els de Calonge, que tot ho fem a Sant Antoni. Potser, vist això, en aquest sentit alguna cosa hem fet bé." I, en aquesta línia, ja al final, se sincera: "Lamento profundament que durant molt temps s'hagin fet

dos teatres, dos camps de futbol, tot per duplicat. Els pobles moderns, i Calonge ho vol ser en molts sentits, com per exemple amb el projecte Ciutats Intel·ligents, sempre miren molt més enllà. Potser els diners que es van gastar per duplicat haurien anat molt millor si s'haguessin invertit de manera diferent, mirant, això sí, sempre pel conjunt dels veïns i les seves necessitats.”

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 13-12-2021, Pàgina 22

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/10-administracions/2070524-he-mirat-de-posar-pau-a-dos-nuclis-allunyats.html>